



พระราชบัญญัติ

คลัง ออมสิน พุทธศักราช ๒๔๕๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชปรารภ การ รักษาทรัพย์สินลับคดี ซึ่ง ประชาชนได้ อุดหนุน ประกอบ การ ทำมาค้าขาย มีกำไร ย่อมได้ เปนทุน นอกได้ มีผล แต่ การ รักษาให้ปราศจาก อันตราย ย่อม เปน การ ดีมาก เพราะไร ที่ ผูกฝัง อัน มันคง ส่วน การ ที่ ประชาชน ออมสินไว้ เพื่อ ประโยชน์ การ ชีดยาว ช่างน่า ไม่จำเป็น เพื่อ ความ เพลิดเพลิน ชั่วขณะนั้น เสนอ ตั้ง ควร สอดส่อง อย่างยิ่ง ทรง พระราชดำริ ว่า การ รักษาเงิน ซึ่ง ออมไว้เช่น นี้ มีทาง ที่ จะทรง พระกรุณา พระราชทาน พระบรมราชทานแก่เขาได้ ด้วย การ ตั้ง คลังออมสิน

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๔๘๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๗ หน้า ๒๙๑

เพื่อประโยชน์การรับรักษาเงินที่ประชาชนจะนำมาฝากเป็นรายย่อย แต่
รับภาระจัดให้เงินนั้นเกิดผลแก่ผู้ฝากตามสมควร จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ตราพระราชบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติคลัง
ออมสิน พุทธศักราช ๒๔๘๖ แต่ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธ
ศักราช ๒๔๘๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๒ สถานที่แต่ละลักษณะแห่งการซึ่งประชาชนจะฝากหรือถอน
เงินก็ได้ ชื่อว่า คลังออมสิน ซึ่งจะจัดให้ในจำนวนเงินฝากก็ได้ เจ้าพนักงาน
แลวิธี การ บัญชี บัญชีภาคคลัง ออมสิน ก็ได้ แต่กิจการอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวแก่
การตั้ง การ จัด แบ่ง พแนก น่วย แต่ที่จะจัด การ งาน ให้ดำเนินไป ก็ได้
จะประกาศให้ทราบเป็นกฎ ข้อบังคับ เป็น ครั้ง เป็น คราว

มาตรา ๓ เงินทุนที่ได้มาจากเงินคง พระคลัง มหาสมบัติ ตาม ความ
ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือเงินที่รับฝากจากประชาชน
ก็ได้ ให้แยกได้จากเงินคง พระคลัง มหาสมบัติ แต่ผลอันได้มาแต่
เงินทุนที่กล่าวมานี้ก็ดี หรือผลอันได้มาแต่เงินฝากซึ่งนำไปลงทุนเพื่อ
ประโยชน์ด้วยประการใด ๆ ก็ได้ ให้แยกเก็บไว้เป็น พแนก หนึ่ง จาก
ผลประโยชน์ของแผ่นดิน

มาตรา ๔ ในการตั้งใช้ทุนเงินฝากภายในเวลาอันเป็นสัญญากำหนด
ไว้ในกฎ ข้อบังคับที่กล่าวมาในมาตรา ๒ นี้ก็ดี แต่ในการจ่ายดอกเบี้ย

เล่ม ๒๙ หน้า ๒๙๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๔๕๕

ในจำนวนเงินฝากที่คงเหลือ ตามอัตราที่ตั้งไว้เป็นกำหนด กีด
รัฐบาลรับประกันทั้งสิ้น

มาตรา ๕ ในกรณีที่จัดตั้งคลังออมสินขึ้น ทั้งพระบรมราชนิยมน
อยู่แล้วนั้น ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติจ่ายเงินคงพระคลัง
มหาสมบัติ แด่นบาทให้เป็นทุน เพื่อจะได้เริ่มหาผลประโยชน์ไว้จ่าย
เป็นดอกเบี้ยแก่ผู้ฝากได้ทีเดียว

มาตรา ๖ เงินคงเหลือหาประโยชน์ ตามความแห่งมาตรา ๓ แต่
มาตรา ๕ นั้น ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ เล็กตั้ง
ข้าราชการเป็นกรรมการ จัดหาผลประโยชน์ที่จะพำมีให้ได้ ถ้าผล
ประโยชน์ที่ได้มา หักดอกเบี้ยจ่ายให้แก่ผู้ฝากแล้ว เหลือมากน้อย
เท่าใด ให้โอนไปบอกเพิ่มเข้าในเงินทุนที่โปรดเกล้าฯ พระราชทาน
แด่นบาทดังกล่าวใน มาตรา ๕ แต่ถ้าผลประโยชน์อันพึงจะได้มานั้น
ไม่พอจ่ายเป็นดอกเบี้ยให้ผู้ฝากมากน้อยเท่าใด ก็ให้กระทรวงพระคลัง
มหาสมบัติจ่ายเงินคงพระคลังมหาสมบัติเพิ่มเติมให้จนครบ นับว่าเป็น
เงินขาดทุน พนพระคลังออมสิน

มาตรา ๗ บุคคลอายุครบห้าสิบปี แม้จะคงด้วยความอัน
ไม่สามารภในกฎหมายที่จะทำได้ตายตนเอง ถ้าปรากฏว่าได้ถอนคืน
เงินที่ตนฝากไว้ หรือถอนเงินดอกเบี้ยในต้นเงินนั้น ไปจากคลัง
ออมสินแล้ว ให้ถือว่าหมดความชอบธรรมที่จะเรียกคืนเงินนั้น

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๔๕๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๙ หน้า ๒๕๓๖

ได้อีก ^๑หนึ่ง การจ่ายเงิน ฝาก หรือ ดอกเบี้ย ในวิธี ฝากประเภทใด ๆ ให้แก่ หญิง ที่มีสามี ตามมา ขอบบังคับที่ ตั้ง ขึ้นโดย พระราชบัญญัตินี้ ให้ ถือว่า เป็น การจ่าย ที่ ใช้ ได้ ตาม กฎหมาย แต่ คำรับเงิน ที่ หญิง บรรทุกไว้ นั้น ให้ ถือว่า คลัง ออกสิ้น พ้น จาก ความ รับผิดชอบ ใน เงิน นั้น

มาตรา ๘ ให้ เลื่อน บัด กระทรวง พระคลัง มหา ถม บัด ประกาศ รายงาน ประจำปี กล่าว ด้วย การงาน ซึ่ง คลัง ออกสิ้น ได้ จัด ทำ ใน ระหว่าง ปี นั้น จำนวน ผู้ฝาก จำนวน เงิน ฝาก จำนวน เงิน ดอกเบี้ย ที่ จ่าย แห่ง เงิน ฝาก ผลประโยชน์ ที่ได้ มา จาก เงิน ทุน ตาม ความ ใน มาตรา ๓ แต่ มาตรา ๕ แล ข้อ ความ อื่น ๆ ดัง แต่ จะ เห็น คง

มาตรา ๙ ให้ เลื่อน บัด กระทรวง พระคลัง มหา ถม บัด มี อำนาจ ตั้ง กฎ ขอบบังคับ แล วาง ระเบียบ การ ที่ พึง ทำ ดัง กล่าว ใน มาตรา ๒ เพื่อ จัด แล รั ษา การ ให้ เป็น ไป ตาม พระราชบัญญัติ นี้ แล กฎ ขอบบังคับ นั้น เมื่อ ได้ รับ พระราชทาน พระบรม ราชานุญาต แล ประกาศ ใน ราชกิจจานุเบกษา แล ด้ ให้ นับ ว่า เป็น ส่วน หนึ่ง ของ พระราชบัญญัติ นี้ แล ให้ ใช้ ได้ ตั้ง แต่ วัน ประกาศ เป็น ต้น ไป

พระราชบัญญัติ นี้ ได้ ตราไว้ แต่ วันที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๕๕ เป็น วันที่ ๘๖๗ ใน รัชกาล บัด ยุ บัด นี้